

عنوان اثر پلاسمای غنی از پلاکت در درمان کندرومalaسی پاتلا

مهدی نیک ورز^۱
مسعود شایسته آذر^۲
محمد حسین کریمی نسب^۳
مجید سجادی^۴
علیرضا خلیلیان^۵
میلاد بهاری^۶

چکیده

سابقه و هدف: درد قدامی زانویکی از اختلالات شایع در جوانان و بالغین می‌باشد. نظر برآن است که کندرومalaسی پاتلا می‌تواند علت اصلی آن باشد. علی‌رغم اقدامات درمانی مختلف هم‌چنان درمان کندرومalaسی پاتلا غیرقطعی بوده و در اکثریت مواقع مقاوم به درمان می‌باشند. لذا ارائه راهکار درمانی مناسب و جدید در این رابطه ضروری به نظر می‌رسد. هدف این مطالعه مقایسه اثرات درمان با PRP با فیزیوتراپی می‌باشد.

مواد و روش‌ها: این پژوهش کار آزمایی بالینی غیر تصادفی بر روی ۶۰ بیمار مبتلا به کندرومalaسی پاتلا و درد قدام زانو انجام شد. ۳۰ بیمار تحت درمان فیزیوتراپی و ۳۰ بیمار تحت تزریق داخل مفصلی PRP قرار گرفته و بررسی شدند. پیامد اصلی مورد بررسی درد بیماران بود که با مقیاس VAS (Visual Analogue Score) سنجیده شد و عوارض احتمالی نیز ثبت گردید.

یافته‌ها: تفاوت معنی‌داری بین دو گروه از نظر سن، جنس و سمت زانوی مبتلا وجود نداشت ($P > 0.05$). از نظر مدت درد قبل از درمان تفاوت معنی‌دار بین دو گروه وجود داشت ($P < 0.05$). از نظر میزان درد و بهبود عالیم در زمان پیگیری بعد از ۴۵ روز گروه فیزیوتراپی بهبود قابل توجهی نسبت به گروه PRP نشان داد ($P < 0.05$). عوارض قابل توجهی ناشی از درمان در دو گروه دیده نشد.

استنتاج: در پایان پیگیری بیماران در گروه فیزیوتراپی نتیجه بخش تر بود یعنی میزان کاهش درد و بهبود عالیم در این گروه بهتر از گروه تزریق PRP بود.

واژه‌های کلیدی: پلاکت غنی از پلاکت، کندرومalaسی پاتلا، زانو

مقدمه

کندرومalaسی پاتلا می‌تواند علت اصلی آن باشد^(۱) کندرومalaسی پاتلا که شامل نرم شدگی و تخریب غضروف مفصلی پاتلا است یکی از علل شایع سندروم

درد قدامی زانو یکی از اختلالات شایع در جوانان و بالغین می‌باشد^(۲) اگرچه پاتوفیزیولوژی این اختلال هم‌چنان مورد بحث است، اما نظر برآن است که

مؤلف مسئول: مسعود شایسته آذر- دانشیار، گروه ارتوبیدی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
E-mail: mshayestehazar@yahoo.com

۱. دستیار ارشد ارتوبیدی، گروه ارتوبیدی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
 ۲. دانشیار، گروه ارتوبیدی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
 ۳. استادیار، گروه ارتوبیدی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
 ۴. استاد، گروه آمار و پژوهشی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
 ۵. دانشجوی پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
- تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۳/۱۰ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۳/۲/۲۲ تاریخ تصویب: ۱۳۹۲/۱۲/۱۰

غضروفی از جمله در استئوآرتیت و بهبود عملکرد زانو و کاهش درد در این بیماران می‌باشد. ولی هنوز مطالعات کافی در این زمینه که هدایتگر استفاده استاندارد PRP در استئوآرتیت و کندرومالاسی و کاهش درد بیماران باشد، وجود ندارد(۱۰،۹). لذا ما برآن شدیم تا به بررسی اثر PRP در درمان بیماران مبتلا به کندرومالاسی پاتلا پردازیم. هدف انجام این مطالعه بررسی اثر تزریق داخل مفصلی زانو PRP (Platelet Rich Plasma) در درمان کندرومالاسی پاتلا و مقایسه اثر آن با درمان‌های رایج فیزیوتراپی بود.

مواد و روش‌ها

انجام این مطالعه بالینی غیر تصادفی (non-Randomized Clinical Trial) توسط کمیته اخلاقی و شورای پژوهشی واحد توسعه و تحقیقات بالینی بیمارستان محل مطالعه و دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران مورد تأیید قرار گرفت. تمامی بیماران حاضر در مطالعه پس از شنیدن توضیحات کامل در مورد نحوه اجرای آن، موافقت خود راجه‌ت شرکت در این مطالعه با امضاء رضایت نامه اعلام داشتند. اطلاعات بیماران در حین اجرای طرح و بعد از اتمام آن محفوظ می‌ماند. مطالعه در فاصله سالهای ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ در بخش ارتوپدی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران، بر روی ۶۰ بیمار انجام شد. هم‌چنین ضمن مطالعه توزیع سنی و جنسی بیماران مبتلا به کندرومالاسی پاتلا و تعیین زانوی مبتلا و طول مدت علایم قبل از درمان و نیز همگن بودن دو گروه از نظر متغیرهای فوق‌الذکر و هم‌چنین اثرات فیزیوتراپی و نیز عوارض احتمالی هر دو روش درمانی مورد بررسی قرار گرفت. معیارهای ورود به مطالعه، شامل تمامی بیماران در محدوده سنی ۱۸-۵۰ سال مبتلا به کندرومالاسی پاتلا با درد قدام زانو و علایم کلینیکی آن از جمله کریپتیاسیون زیر پاتلا می‌باشد.

PFPS: Patellofemoral می‌باشد(۳) (Pain Syndrome) از سایر علل درد زانو می‌تواند از پلیکای سینویال، ضایعات منیسک، بورسیت و تندینوپاتی می‌توان نام برد. شواهد مختلفی نشان می‌دهد که درمان‌های فیزیکی می‌تواند دردهای پاتلوفمورال را تسکین دهد، کمتر از ۱۰ درصد از بیماران مبتلا به کندرومالاسی پاتلا اندیکاسیون درمان جراحی دارد(۴). آرتروسکوپی نیز یکی از راههای تشخیصی و درمانی می‌باشد. علی‌رغم اقدامات درمانی مذکور هم‌چنان درمان کندرومالاسی پاتلا غیر قطعی بوده و در اکثربت Platelet Rich PRP (PRP) یک متد درمانی ساده و کم هزینه و کم تر تهاجمی می‌باشد که در آن فاکتورهای رشد پلاکتی خود فرد را از خون وی جهت درمان استفاده می‌کنند(۷). پلاسمای غنی از پلاکت (PRP) یک منبع فاکتور رشد پلاکتی platelet-derived growth factor (PDGF) و فاکتور رشد ترانسفورمان بتا transforming growth factor beta (TGF-beta) می‌باشد که هر دو این فاکتورها جهت تسريع بلوغ و ماقوراسیون بافت نرم و استخوانی مهم هستند(۶) در زمینه ارتوپدی و طب ورزش تعدادی از پژوهش‌کان PRP را در درمان آسیب حاد لیگامان و مشکلات مزمن تاندون‌ها در مفاصل و پارگی عضلات یا در تسهیل ترمیم استخوان بعد از پیوند استخوان به کار می‌برند(۸) علاوه بر این تزریق داخل مفصلی آن نیز در درمان کندرومالاسی و اوستئوآرتیت نیز کابرد دارد(۹،۱۰). بر اساس مطالعات انجام شده در میزان اثربخشی PRP، تغییرات قابل توجهی وجود دارد(۱۱) از جمله وابسته به فرددهنده می‌باشد(۱۲). روش تهیه می‌تواند ترکیب نهایی PRP را تحت تأثیر قرار دهد(۱۳). به طور خلاصه، براساس اطلاعات موجود، PRP ممکن است در افزایش ترمیم بافتی با ارزش باشد(۱۴).

یکی از زمینه‌های امیدوار کننده در مورد استفاده PRP اثرات مفید آن در ترمیم احتمالی ضایعات

- آماده سازی و تزریق PRP با استفاده از کیت Tubex (تیوبکس) و سانتریفیوژ ساخت شرکت موهان (Moohan) کره جنوبی تهیه شد. روش تهیه بدین صورت بود که ابتدا خون گیری وریدی از خود فرد به میزان ۳۰ سی سی انجام و سپس ماده ضد انعقاد ACDL به میزان ۱ سی سی به ازای هر ۹ سی سی خون به آن اضافه شده و نمونه به مدت ۶ دقیقه با ۱۶۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ می شد. با این اقدام گلbulهای سرخ (RBC) از پلاکت و پلاسمای جدا می شد، سپس کیت تیوبکس از قسمت وسط قفل (LOCK) می شد تا قسمت RBC از قسمت پلاسما و پلاکت کاملاً جدا باشد و مجدداً نمونه به مدت ۳ دقیقه با ۲۰۰۰ دور در دقیقه، سانتریفیوژ می شد تا پلاکت غنی شده جدا شود. پلاکت غنی شده حاصله برداشت شده و پس از اضافه نمودن محلول کلسیم به عنوان فعال کننده (Activator)، در نهایت ۵ سی سی PRP آماده تزریق به دست می آمد که با رعایت شرایط استریل به داخل زانوی بیمار تزریق می گردید^(۸). تزریق هاهمه توسط یک نفر متخصص ارتوپدی انجام پذیرفت. لازم به ذکر است که شرکت فوق الذکر از شرکت های معتبر در زمینه تولید کیت و سانتریفیوژ جهت تهیه PRP می باشد که محصولات آن در اکثر کشورهای دنیا از جمله کشورهای اروپای غربی نظیر هلند و اسپانیا مورد تأیید و استفاده بوده و تا به حال در مطالعات علمی زیادی مورد استفاده قرار گرفته است. همچنین کیت فوق الذکر مورد تأیید وزارت بهداشت و آموزش پزشکی ایران می باشد که جهت تأیید اثبات ان می توان به سایت این وزارت تحت نام www.Imed.ir مراجعه کرد.

بیماران بصورت پروسپکتیو در فاصله زمانی ۴۵ روز بعد از درمان با استفاده از مقیاس VAS Score مورد بررسی قرار گرفت. همچنین عوارض جانبی هم ثبت گردید. معیار بررسی درد براساس VAS (Visual Analogue Score) که یک مقیاس استاندارد علمی جهانی جهت بررسی درد می باشد، بود. بدین

معیارهای خروج از مطالعه شامل بیماران مبتلا به اختلالات خونی و انعقادی و یا تحت درمان با داروهای ضد انعقاد، عفونت پوستی نزدیک زانو، زخم ناحیه زانو بیمارانی که ضایعات هم زمان نظیر توده یا تومور در زانو دارند و آن ها که درسه ماه قبل از مطالعه تزریق داخل مفصلی استیروئید و یا هیالورونیک اسید و یا سابقه جراحی آرتروسوکوپیک زانو درسه ماه گذشته داشته اند، بود. بیماران مبتلا به کندرومالاسی پاتلا که به درمانگاه های بیمارستان دانشگاهی محل مطالعه در فاصله زمانی سال های ۹۱ و ۹۲ مراجعت می نمودند، توسط یک نفر متخصص ارتوپدی عضو هیئت علمی دانشگاه معاینه شده و پس از تأیید تشخیص کلینیکی به و آن گروه مورد مطالعه انتخاب شدند. به بیماران در زمان مراجعته هر دو روش درمانی تزریق PRP و فیزیوتراپی توضیح داده و به آن ها پیشنهاد شرکت در طرح داده می شد، که در صورت موافقت و پس از امضاء رضایت نامه از آن ها ثبت نام به عمل می آمد بیمار در انتخاب نوع درمان آزاد گذاشته می شد بر این اساس بیماران به دو گروه یکی جهت درمان با تزریق PRP و دیگری جهت درمان با فیزیوتراپی تقسیم می شدند. به هر دو گروه پس از شروع درمان به مدت یک هفته داروی NSAID خوراکی، دیکلوفناک ۵۰ میلی گرم دو بار در روزداده می شد. تجویز NSAID براساس اصول اخلاقی جهت کاهش درد پس از تزریق انجام گرفت و همسانی در هر دو گروه رعایت شده است. در نهایت ۶۰ بیمار به مطالعه وارد شدند که به هر گروه ۳۰ نفر (به تعداد مساوی) تعلق گرفت. گروه اول تحت تزریق داخل مفصلی PRP به تعداد دو تزریق هر کدام به فاصله یک ماه و گروه دوم تحت درمان ده جلسه فیزیوتراپی بمدت دو هفته قرار گرفتند. طی دو هفته فیزیوتراپی و بعد از هر تزریق PRP یک هفته NSAID به صورت قرص دیکلوفناک ۵۰ میلی گرم دو بار در روز داده شد و از هر دو گروه درخواست گردید طی مدت مطالعه از راه رفتن در سطوح شب دار و پله حتی الامکان خودداری نمایند.

Pearson Chi-Square Test با هم مقایسه شدند که از این نظر با هم همگن (Match) بودند. ($p = 0.58$, NS). $\chi^2 = 0.3$ در (51/7) مورد زانوی راست و در (48/3) مورد زانوی چپ مبتلا بود که این نسبت در گروه PRP به میزان (3/53) زانوی 16 مورد (درصد) مورد زانوی راست و در (46/7) مورد زانوی چپ و به میزان مساوی در گروه فیزیوتراپی بود. دو گروه از نظر سمت ابتلا با استفاده از تست Chi-Square Test با هم مقایسه شدند که در دو گروه تفاوت معنی داری وجود نداشت و با هم همگن بودند ($p = 0.079$, $\chi^2 = 0.06$). مدت زمان درد و علایم قبل از درمان در گروه PRP به طور متوسط 36,3 ماه بود به طوری که کمترین زمان 3 ماه و بیش ترین 84 ماه بود ولی این در مورد گروه فیزیوتراپی به طور متوسط به 17/26 با دامنه تغییرات 2-36 ماه کاهش یافت. در مقایسه‌ای که بین دو گروه از نظر مدت زمان علایم قبل از درمان با استفاده از T-test به عمل آمد نشان داد که تفاوت معنی داری بین دو گروه وجود داشت که مدت زمان در گروه PRP به مرتب بیشتر بود. همان‌طور که در جدول شماره 2 نشان داده شده است اثر درمان با توجه به میزان بهبود درد و علایم با مقیاس VAS و مقایسه آن در دو گروه 45 روز بعد از درمان، مورد بررسی قرار گرفت که این مقیاس در زمان 6/13 (SD 1/75) پیگیری در گروه PRP به طور متوسط 3/6 (SD 1/003) و در گروه فیزیوتراپی (SD 1/003) بود. به عبارت دیگر در گروه فیزیوتراپی به طور متوسط 64 درصد بیماران احساس بهبودی داشته‌اند ولی در کسانی که از تزریق PRP داشته‌اند این میزان به 35 درصد کاهش یافته بود ($p < 0.005$).

صورت که شدت درد از ۰ تا ۱۰ درجه‌بندی شد که ۰ حالت بدون درد و ۱۰ شدیدترین درد قابل تصور تلقی شد و از بیماران خواسته شد که در طول دوره بررسی شدت درد خود را بر این اساس از ۰ تا ۱۰ درجه بندی کنند (۱۰). تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از نرم افزار SPSS software, Version 18(SPSS, Chicago.IL) انجام پذیرفت. T-test جهت بررسی تفاوت میانگین اطلاعات مستقل در دو گروه و Chi-Square test جهت مقایسه اطلاعات کیفی استفاده شد. برای تمامی تست‌ها (p < 0.05) به عنوان معنی دار از نظر آماری درنظر گرفته شد.

یافته‌ها

تعداد ۶۰ نفر بیمار با توجه به شرایط ورود به و خروج از مطالعه ثبت نام شده و مورد مطالعه قرار گرفتند که همگی تا پایان دوره پیگیری همراهی داشته و هیچ مورد حذفی نداشتم. از نظر سنی همگی در محدوده ۱۹ تا ۴۵ سال قرار داشتند. متوسط سنی در گروه PRP ۱۹-۴۵ (SD ۱۰/۰۳) ۳۰/۶۶۶۷ سال با دامنه تغییرات ۴۵-۲۹/۵ سال و در گروه فیزیوتراپی متوسط سنی (SD ۷/۶۱) ۲۰-۴۴ سال بود. جهت مقایسه میانگین‌ها استفاده شد که در گروه تفاوت معنی داری با هم نداشته و همگن بودند ($p = 0.61$, NS, T = 0/5). در کل بیماران (33/3) درصد مرد و (66/7) زن وجود داشت که این نسبت در گروه PRP (30/3) درصد مرد و (70/7) زن در گروه فیزیوتراپی (36/7) درصد مرد در مقابل (63/3) زن بود.

همان‌طور که در جدول شماره 1 نشان داده شده است دو گروه از نظر توزیع جنسی با استفاده از تست

جدول شماره 1: مقایسه مشخصات بیماران در دو گروه مورد مطالعه

سطح معنی داری	χ^2	T	PT (درصد)	PRP (درصد)	سن (mean \pm SD)	جنس	مدت درد (ماه)	زانوی مبتلا	ج
0/61	-	0/57	(7/61) 29/5	(30/6667) (10/0.319)					
0/58	0/3	-	(63/3) 19	(70) 21	زن				
			(36/7) 11	(30) 9	مرد				
0/001	-	3/94	(12/25) 17/26	(23/4) 36/3	mean \pm (-SD)				
0/79	0/06		(50) 15	(53/3) 16	راست				
			(50) 15	(46/7) 14	چ				

تزریق PRP هر کدام به فاصله یک ماه قرار داده و تا ۵۲ هفته پیگیری نمود که نتیجه رضایت‌بخشی در بهبود بیماران نشان داد(۱۷). در مطالعه‌ای که توسط Elizavetakon و همکاران در سال ۲۰۱۱ در مورد مقایسه اثرات PRP و تزریق HA بر روی ۱۰۹ بیمار مبتلا به استئوآرتربیت زانو انجام داد نشان دهنده بهبود کلینیکی به دنبال تزریق PRP پس از یک سال پیگیری بود لیکن در مورد بیماران سنین متوسط با علایم متوسط استئوآرتربیت نتایج درمانی HA بهتر از PRP بوده است. نتایج بهتر اثر PRP در مورد موارد خفیف ضایعات غضروفی مشاهده گردید(۱۸). در مطالعه دیگری بر روی کاربرد کلینیکی PRP در سال ۲۰۰۹ بر روی ۹۱ بیمار (۱۱۵ زانو) با تشخیص استئوآرتربیت که تحت سه تزریق PRP هر کدام به فاصله سه هفته قرار گرفته‌اند و تحت بررسی اولیه و ۲ و ۶ و ۱۲ ماه بعد قرار گرفتند، ۸۰ بیمار اظهار رضایت از درمان داشتند و آن‌ها نشان دادند که نتایج در افراد جوان با ضایعات غضروفی خفیف، بهتر بوده است(۱۸). در مطالعه حاضر نسبت جنسی کلی ارجحیت با خانم‌ها بوده است که این از جحیت در بین گروه‌ها نیز حفظ شده است که البته این توزیع بین دو گروه همگن بوده است. تعداد ۶۰ نفر بیمار که در مطالعه حضور یافتد به طور مساوی بین دو گروه تقسیم شدند تا حمامکان یکنواختی گروه‌ها حفظ شود. این افراد تا پایان پیگیری در مطالعه حضور داشتند. از نظر سنی نیز در بین دو گروه از نظر آماری تفاوت معنی‌داری وجود نداشت و دو گروه همگن بودند. در ابتلا زانوی راست و یا چپ میزان ابتلا در کل گروه و هم‌چنین بین دو گروه با هم تفاوت معنی‌داری نداشت و به میزان تقریباً متنابوب ابتلا دیده شد. یعنی این که دو گروه از نظر توزیع جنسی و سنی و سمت مبتلا در شرایط تقریباً یکسانی قرار داشتند.

تزریق‌های PRP به داخل زانو همگی توسط یک نفر متخصص ارتوپدی عضو هیئت علمی دانشگاه انام شد و بقیه PRP هم توسط کیت و سانتریفوژی انجام شد

PRP: Platelet Rich Plasma, PT: Physiotherapy
N:Number; SD:Standard Deviation

جدول شماره ۲: مقایسه اثردرمان در دو گروه موردمطالعه با مقایسهVAS به تفکیک جنسیت

فیزیوتراپی	پلاسمای غنی از پلاکت	کل	زن	مرد
۴/۲±۰/۷	۶/۲±۰/۱	۶/۱۳±۱/۷۵	۶/۲±۱/۵	۶/۲±۱/۰۰
۴/۲±۰/۹	۴/۲±۰/۷	۴/۲±۰/۷	۴/۲±۰/۷	۴/۲±۰/۷

دو گروه از نظر اثر درمان با استفاده از T-test با ۹۵ درصد (CI) با هم مقایسه شدند که نتیجه درمان به صورت معنی‌داری در گروه فیزیوتراپی از گروه تحت درمان با تزریق PRP، بهتر بود ($p < 0.005$). در دو گروه عارضه قابل توجهی تا پایان دوره پیگیری دیده نشد.

بحث

درمان با PRP به عنوان یک درمان جدید امیدهایی را در مورد درمان کندرود مالاسی پاتلا بوجود آورده است. در بررسی لیتراتور گزارشات کمی در مورد اثرات PRP در درمان ضایعات غضروفی زانو وجود دارد. در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۱ توسط انجمن آرتروسکوپی آمریکای شمالی بر روی ۱۵۰ بیمار با ضایعات استئوآرتربیت زانو جهت مقایسه کارایی PRP و هیالورونیک اسید انجام شد نشان دهنده اثرات بهتر و طولانی تر تزریق PRP اتولوگ در کاهش درد و علایم بیماران بود و این نتیجه در افراد جوان تر با درگیری خفیف تر غضروفی بهتر بود(۱۵).

در سال ۲۰۰۸ آقای سانچز و همکاران در مطالعه بر روی ۶۰ بیمار که ۳۰ نفر آن‌ها تحت تزریق PRGF(Plasma Rich in Growth Factor) و ۳۰ نفر تحت تزریق HA قرار گرفته‌اند شواهد امیدوار کننده ای از تاثیر PRGF را نشان داد(۱۶).

در سال ۲۰۱۰ آقای سامپسون ۱۴ بیمار مبتلا به استئوآرتربیت زانو را که به درمان قبلی کنسرواتیو جواب نداده بودند مورد مطالعه قرار داد و آن‌ها را تحت ۳

هیالورونیک اسید در درمان استئوآرتریت زانو بهتر بوده است، ولی در مورد بیماران سنین متوسط (Middle-aged) با عالیم متوسط استئوآرتریت، نتایج درمانی PRP چندان امیدبخش نبوده است(۱۵). به هر حال مطالعه حاضر نشان دهنده اثرات نه چندان موثر PRP در درمان بیماران کنдрول مالاسی پاتلای می باشد. هر چند نمی توان تنها با این مطالعه در مورد اثرات PRP قضاوت قطعی و نهایی داشت.

از محدودیت های مطالعه حاضر می توان به این نکته اشاره کرد که طول دوره درد قبل از درمان در دو گروه همسان نبوده که به نظر می رسد از عوامل تاثیر گذار در نتیجه باشد. از این رو توصیه می شود در مطالعات بعدی این مورد مورد اصلاح قرار گیرد. در پایان می توان نتیجه گیری کرد که گرچه PRP به عنوان یک درمان جدید و امیدوار کننده در درمان کندرول مالاسی پاتلای و ضایعات غضروفی زانو مطرح می باشد ولی مطالعه حاضر نشان دهنده اثرات نه چندان مثبت آن بود. شاید مطالعات بیشتر جهت بررسی اثرات آن لازم باشد.

که قبلاً در مطالعات زیادی از آن استفاده شده است. تنها تفاوت قابل توجه بین دو گروه در مورد مدت زمان عالیم قبل از شروع درمان بود که در گروه PRP مدت به میزان قابل توجهی بیشتر از گروه فیزیوتراپی بود. در بررسی انجام شده بر روی دو گروه از نظر اثر و نتیجه درمان و بهبود عالیم و درد آنها، در پایان پیگیری، که با مقیاس VAS انجام شد گروهی که تحت درمان تزریق PRP بودند میزان بهبودشان کمتر از گروه فیزیوتراپی بود و بیماران گروه دوم رضایت بیشتری نسبت به گروه اول داشتند. این تفاوت موجود در اثر درمان، ممکن است به درجاتی ناشی از مدت زمان بیشتر عالیم و دوره بیماری در گروه PRP باشد، هر چند مدت کم پیگیری در این مطالعه نیز می تواند یک فاکتور باشد.

در هر صورت نتیجه نهایی بر خلاف گزارشات ذکر شده از جمله مطالعات سامپسون و همکاران است که نشان دهنده اثرات مثبت PRP در درمان ضایعات غضروفی زانو می باشد(۱۷). هر چند Elizaveta Kon و همکارانش نشان دادند که گرچه PRP در مقایسه با

References

- Pihlajamäki HK, Kuikka PI, Leppänen VV, Kiuru MJ, Mattila VM., Reliability of clinical findings and magnetic resonance imaging for the diagnosis of chondromalacia patellae., J Bone Joint Surg Am. 2010; 92(4): 927-934.
- Emadeddin M, Aghdami N, Taghiyar L, Fazeli R, Moghadasli R, Jahangir Sh, et al. Intra-articular Injection of autologous mesenchymal Stem Cells in Six Patients with Knee Osteoarthritis. Arch Iran Med. 2012; 15 (7): 422-428
- Brody LT, Thein JM .Nonoperative treatment for patellofemoral pain. J Orthop Sports Phys Ther. 1998. 28(5): 336-344.
- Salehi I, Khazaeli S, Hatami P, Malekpour M. Bone density in patients with chondromalacia patella., Rheumatol Int. 2010; 30(8): 1137-1138.
- Qiu L, Zhang M, Zhang J, Gao LN, Chen DW, Liu J, et al . Chondromalacia patellae treated by warming needle and rehabilitation training. J Tradit Chin Med. 2009 ; 29(2):90-94.
- Aron Gonshor.Technique for producing platelet-rich plasma and platelet concentrate: background and process. Int J Periodontics Restorative D. 2002; 22(6): 547-557.
- deVos RJ, Weir A, van Schie HT, Bierma-Zeinstra SM, Verhaar JA, Weinans H, et al.

- Platelet-rich plasma injection for chronic Achilles tendinopathy: a randomized controlled trial. *JAMA*. 2010; 303(2): 144-148.
8. Foster TE, Puskas BL, Mandelbaum BR, Gerhardt MB, Rodeo SA. Platelet-rich plasma: from basic science to clinical applications. *Am J Sports Med*. 2009; 37(11): 2259- 2272.
 9. Robert E. Marx. Platelet-Rich plasma: evidence to support its Use. *J Oral Maxillofac Surg*. 2004; 62(4):489-496.
 10. Kon E, Buda R, Filardo G, Di Martino A, Timoncini A, Cenacchi A, et al. Platelet-rich plasma: intra-articular knee injections produced favorable results on degenerative cartilage lesions. *Knee Surg Sports Traumatol Arthrosc*.2010; 18:472-479.
 11. Schnabel LV, Mohammed HO, Miller BJ, McDermott WG, Jacobson MS, Santangelo KS, et al. Platelet Rich Plasma (PRP) enhances anabolic gene expression patterns in flexor digitorum superficialis tendons. *J Orthop Res*, 2007; 25(2):230-240.
 12. Schwartz Z, Somers A, Mellonig JT,Carnes DL,Dean DD,Cochran DL, et al. Ability of commercial demineralized freeze-dried bone allograft to induce new bone formation is dependent on donor age but not gender. *J periodontal*. 1998; 69(4):470-478.
 13. Weibrich G, Kleis WK, Hitzler WE, Hafner G. Comparison of the platelet concentrate collection system with the plasma-rich-in-growth-factors kit to produce platelet-rich plasma: A technical report. *Int J Oral Maxillofac Implants* 2005; 20(1): 118-123.
 14. Murray MM, Spindler KP, Ballard P, Welch TP, Zurakowski D, Nanney LB. Enhanced histologic repair in a central wound in the anterior cruciate ligament with a collagen-platelet-rich plasma scaffold. *J Orthop Res* 2007; 25(8): 1007-1017.
 15. Kon E, Mandelbaum B, Buda R, Filardo G, Delcogliano M, Timoncini A, et al. Platelet-rich plasma intra-articular injection versus hyaluronic acid viscosupplementation as treatments for cartilage pathology: from early degeneration to osteoarthritis. *Arthroscopy* 2011, 27(11): 1490–1501.
 16. Sánchez M, Fiz N, Azofra J, Usabiaga J, AdurizRecalde E, Garcia Gutierrez A, et al. A randomized clinical trial evaluating plasma rich in growth factors (PRGF-Endoret) versus hyaluronic acid in the short-term treatment of symptomatic knee osteoarthritis. *Arthroscopy* 2012, 28(8):1070–1078.
 17. Sampson S, Reed M, Silvers H, Meng M, Mandelbaum B: Injection of platelet-rich plasma in patients with primary and secondary knee osteoarthritis: a pilot study. *Am J Phys Med Rehabil* .2010, 89(12):961–969.
 18. Timoncini A, Cenacchi A, et al. Platelet-rich plasma: intra-articular knee injections produced favorable results on degenerative cartilage lesions. *Knee Surg Sports Traumatol Arthrosc*.2010, 18(4): 472–479.

ORIGINAL ARTICLE

Effects of Platelet-Rich Plasma in Treatment of Chondromalacia Patella

Mehdi Nikvarz¹,
Masoud Shayestehazar²,
Mohammad Hosein Kariminasab³,
Majid Sajadi³,
Alireza Khalilian⁴,
Milad Bahari⁵

¹ Orthopedic Resident, Departments of Orthopedics, School of Medicine, Mazandaran University Of Medical Sciences, Sari, Iran

² Associate Professor, Departments of Orthopedics, School of Medicine, Mazandaran University of medical Sciences, Sari, Iran

³Assistant Professor, Departments of Orthopedics, School of Medicine, Mazandaran University of medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Professor, Department of Community Medicine, School of Medicine, Mazandaran university of Medical Sciences, Sari, Iran

⁵ Medical Student, Student Research Committee, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received March 1 , 2013 ; Accepted May 31, 2014)

Abstract

Background and purpose: Anterior knee pain (AKP) is one of the most common disorders in young individuals and adults. Pathophysiology of AKP is not clear but chondromalacia patella is considered as the main cause. Different evidences show that physical therapy can alleviate Patellofemoral pain. Despite these therapeutic modalities the treatment of chondromalacia patella is not accurate and most cases are resistant to treatment. A novel and appropriate therapeutic modality is definitely required. This study compared the therapeutic effect of platelet-rich plasma (PRP) and physiotherapy in relieving the AKP.

Material and Methods: A prospective non-randomized clinical trial was performed in 60 patients with anterior knee pain and chondromalacia patella. They were assigned into two groups to receive either physiotherapy or intra-articular (knee) injection of PRP (n=30 per group). Outcome was evaluated using Visual Analogue Score (VAS) and the complications of treatment were recorded.

Results: There was no significant difference between the two groups in age, sex and the involved knee (right or left) ($P<0.05$). But duration of pain before treatment showed a significant difference ($P<0.05$). At 45 days follow up, the symptoms and level of pain in the group that received physiotherapy decreased significantly ($P<0.05$). We did not observe any treatment complication in the two groups.

Conclusion: This study signifies the role of physiotherapy in decreasing the symptoms and relieving the anterior knee pain.

Keywords: Platelet-rich plasma, chondromalacia patella, Knee